

Den helige Mikael's dag 1 Mos 28:10-17
Helena Elisabeths kyrka 111002

Det var en rädd Jakob som vi möter i dagens text. Han var på flykt från sin vredgade broder Esau.

Jakob hade en gång lurat till sig förstfödslorätten, i samband med att Esau hade varit ute på jakt utan att få något minsta villebråd. När Esau kom hem så hade Jakob kokat den härligaste linssoppa, doften spred sig vida omkring. Esau frågade sin broder om han inte kunde få äta av soppan, då sa Jakob att det fick han gärna om han överlät sin förstfödslorätt till honom, de var nämligen tvillingar. Esau var den som först föddes och sen kom Jakob. Nu utnyttjade han situationen när Esau var ut hungrad att få förstfödslorätten.

Senare när Isak, deras far upplevde att hans liv snart skulle ta slut, så ville han ge sin välsignelse till sin förstfödde, så han säger till Esau att han skulle tillaga en härlig måltid till sig, sedan skulle han ge honom sin välsignelse.

Rent logiskt borde Esau ha sagt till sin far att han hade överlåtit sin förstfödslorätt till sin broder Jakob, men det gjorde han inte utan han drog ut på jakt för att tillaga en måltid för sin far.

Under tiden som Esau var ute på jakt så passade Jakob på, under inrådan av sin moder, att själv lura sin far att ge honom välsignelsen. Han tog ett lamm och tillagade det, iklädde sig skinn för att likna Esau som var luden.

När den blinde Isak frågade vem det var som kom för att be om välsignelsen så ljög Jakob och hävdade att han var Esau. Trots Isaks misstänksamhet, så gav han till sist Jakob sin välsignelse.

När sedan Esau kom hem och blev varse att han blivit bedragen så kokade han av ilska och ville döda Jakob, det är då som han flyr för sitt liv. När kvällen kom så la han sig för att sova under bar himmel. Han hade ingen mjuk och skön kudde med sig, så han tog en stor sten som kudde.

Denna natt blev en helt annan natt.

I drömmen såg han en trappa som ledde från jorden ända upp till himlen, och Guds änglar gick upp och ner för den. Och Herren stod framför honom och sade: "Jag är Herren, din fader Abrahams Gud och Isaks Gud. Marken som du ligger på skall jag ge åt dig och dina ättlingar. De skall bli som stoftkornen på jorden, och du skall utbreda dig åt väster och öster, åt norr och söder, och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som du och dina ättlingar har fått. Och jag skall vara med dig och skydda dig vart du än går; jag skall föra dig tillbaka till detta land. Jag

kommer inte att överge dig, jag skall fullgöra det som jag har lovat dig."

Jakob fick i drömmen se änglar gå upp och ned utefter den trappa som ledde upp till himmelen och Herren gav löftena om att i hans släkt skulle välsignelsen komma.

Det som då var en dröm blev senare en verklighet när Jesus föddes hit till jorden. Det står

I samma trakt låg några herdor ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. Men ängeln sade till dem: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba." Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

"Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt."

När man läser Jesu släktregister så går hans släkt tillbaka till Jakob, liksom Isak och Abraham som alla hade fått löftet från Gud att i din säd skall alla folk på jorden bli välsignade.

När Jakob vaknade upp ur sömnen, sade han *"Sannerligen, Herren är på denna plats, och jag visste det inte!" Och han greps av bävan och sade: "Detta är en plats som väcker bävan, det måste vara Guds boning, här är himlens port."*

I den gamla bibelöversättningen löd dessa ord: *Detta måste vara en helig plats. Här bor förvisso Gud, och här är himmelens port.*

Jakob reste den sten som han haft som huvudgård och gav den platsen för Betel. Ett ord som betyder Herrens hus.

I Backens kyrka var dessa ord skrivna ovanför porten innan branden 1986. Detta måste vara en helig plats. Här bor förvisso Gud, och här är himmelens port.

Man skulle kunna säga att varje kyrka kännetecknas av att vara en helig plats, där Gud bor, och där vi kan finna en himmelens port.

Jag vet en port som öppen står,
där från de gyllne salar
en klarhet som från korset går
om Kristi kärlek talar.

O djup av nåd, min Gud, hos dig,
att porten öppen står för mig,
för mig,
för mig,
står öppen ock för mig!